expertise gevallen, en van vijf vijftiende gedeelte van de op de expertise gevallen kosten;
veroordeelt de Fabrique de Fer de Maubeuge, de S.A. Aciéries et Forges de Firminy, de Société des Aciéries de Pompey, de S.A. de l'Aciérie et des Laminoirs de Beautor, de S.A. Hauts-Fourneaux de Rouen, de S.A. Forges de Châtillon, Commentry et Neuves-Maisons, de S.A. H.K. Porter-France, De Union des Consommateurs de Produits métallurgiques et industriels en de société d'exploitation des Forges d'Hennebont ieder tot betaling van drie tweeënvijftigste gedeelte van de kosten van het geding voor zoveel niet op de expertise gevallen en van een vijftiende gedeelte van de op de expertise gevallen kosten;
Verstaat, dat de acht bij 's Hofs beschikking d.d. 5 november 1963 in de kosten verwezen ondernemingen ieder een tweeënvijftigste gedeelte der niet op de expertise gevallen kosten van het geding zullen dragen;
Verstaat, dat de bij 's Hofs beschikking d.d. 24 september 1965 veroordeelde onderneming twee tweeënvijftigste gedeelte van de niet op de expertise gevallen kosten van het geding alsmede een vijftiende gedeelte van de kosten der expertise zal dragen;
Wijst op het meer of anders gevorderde.

Aldus gewezen te Luxemburg op zeven juni negentienhonderdzesenzestig.

Hammes Delvaux

Donner Trabucchi Lecourt

Uitgesproken ter openbare zitting gehouden te Luxemburg op zeven juni negentienhonderdzesenzestig.

De Griffier,
A. Van Houtte

De President,
Ch. L. Hammes

Conclusie van de Advocaat-Generaal K. Roemer van 18 mei 1966[1]

Mijnheer de President, mijne heren Rechters,

In de zaak van de Franse en Belgische ondernemingen, die van de Hoge Autoriteit vergoeding verlangen van schade, geleden doordien zij,

1 — Vertaald in het Duits.

afgaande op bepaalde toezeggingen der Brusselse instellingen betreffende toekenning van de vrachtpariteit, tot aankoop van sloopschroot in plaats van invoerschroot zijn overgegaan, wees het Gerechtshof op 9 december 1965 een interlocutoir arrest; daarin werd beslist, dat aan de Hoge Autoriteit een dienstfout kan worden verweten voor zoveel het College na 1 januari 1957 toezeggingen als voormeld deed. Eveneens staat vast, dat de gestelde schade door deze dienstfout werd veroorzaakt en dat het verweer van de Hoge Autoriteit, dat verzoeksters bij het betrekken van het schroot geen zekerheid hadden omtrent de uiteindelijke hoogte der schrootprijzen — zodat die toezeggingen op hun keuze van geen invloed kunnen zijn geweest — geen steek houdt. De enige vraag, die nog beantwoording behoefde, was die betreffende de schadeberekening, een vraag, die op grond van de aan ons overgelegde stukken niet bevredigend kon worden beantwoord. Derhalve werd in genoemd arrest verstaan, dat partijen zich binnen drie maanden na de uitspraak zouden hebben te verklaren aangaande de cijfers, waaraan zij zich — met inachtneming van de in het arrest ontwikkelde beginselen — zouden houden.

Partijen kwamen vervolgens tot gelijkluidende — thans voor het eindarrest relevante — bedragen.

Ik acht geen termen aanwezig nogmaals in te gaan op het — door de Hoge Autoriteit wederom voorgedragen — verweer betreffende de causaliteit, immers daarop werd in het interlocutoir arrest volledig ingegaan.

Op grond van de cijfers waaromtrent partijen het eens werden, zal het Hof thans moeten uitspreken, dat de Hoge Autoriteit ter fine van schadevergoeding de navolgende bedragen aan na te noemen verzoeksters zal hebben te betalen :

Ffr	4.008,91	— Forges de la Providence	zaak (29-63)
Ffr	5.358,25	— Hauts-Fourneaux de Saulnes	" (36-63)
Ffr	3.956,42	— Société des Usines Saint-Jacques	" (43-63)
Ffr	3.017,12	— Société Fives Lille-Cail	" (47-63)
Ffr	39.436,00	— Usinor	" (50-63)

De overige verzoeksters, voor zoveel ten tijde van genoemde uitspraak nog partij, zullen, gezien het interlocutoir arrest, hun verzoek niet kunnen zien toegewezen, hetzij omdat zij na 1 januari 1957 (datum na welke een ambtsfout aanwezig werd geacht) geen koopovereenkomsten betreffende sloopschroot hebben gesloten (zo de ondernemingen Maubeuge (31-63) — Pompey (40-63) — Beautor (41-63) — Rouen (42-63) — Châtillon, Commentry et Neuves-Maisons (44-63) — Porter-France (45-63) — UCPMI (46-63) en Hennebont (51-63)) hetzij omdat op grond van de door het Hof aanvaarde maatstaven het betrekken van sloopschroot in plaats van invoerschroot voor de ondernemingen voordelig en winstgevend bleek te zijn (zo voor verzoekster Firminy, zaak 39-63).

Ten gronde zal dienovereenkomstig moeten worden beslist.

Na het interlocutoir arrest moet ten aanzien van alle ondernemingen die hun vordering niet lieten varen nog over de kosten worden beslist. Ik beperk mij hier tot de opmerking, dat ten deze de oorspronkelijke gevorderde met de ten slotte toegewezen bedragen zullen moeten worden vergeleken. Met betrekking tot de op de expertise gevallen kosten moeten wij ons laten leiden door het inzicht, dat zij — gezien de overwegingen van het tussenarrest — ten dele overbodig zijn gebleken. Het komt derhalve juist voor een gedeelte dier kosten ten laste van het Gerechtshof te brengen. Wat de berekening der proceskosten in onderdelen betreft refereer ik mij aan 's Hofs oordeel.